

at skelne mellem computer-skabte billeder og fotografier, der afbilder virkelige overgreb, lægger hindringer i vejen for en effektiv håndhævelse på området, vil Justitsministeriet være indstillet på at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse.

Samtidig er Justitsministeriet enig med udvalget i, at den nugældende bestemmelse i straffelovens § 235, stk. 1, ikke bør være begrænset til den erhvervsmæssige udbredelse. Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets forslag, således at bestemmelsen udvides til også at omfatte udbredelse af børnepornografi i en videre kreds.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for udbredelse af børnepornografisk materiale via hjemmesider på Internettet, kan Justitsministeriet tiltræde udvalgets beskrivelse af retstilstanden, som den vil være efter en gennemførelse af forslaget. Strafansvaret vil i første række påhvile den, der lægger materialet ud på nettet, uanset om det sker på egen hjemmeside eller på en hjemmeside, der administreres af andre. Herudover gælder de almindelige regler i straffelovens § 23 om medvirken. Det må i den forbindelse antages, at indehaveren af en hjemmeside vil kunne ifalde ansvar for (medvirken til) udbredelse af børnepornografisk materiale, som andre har lagt ind på hjemmesiden, hvis den pågældende indehaver efter at have fået kendskab til materialet ikke griber ind og fjerner det.

Justitsministeriet kan på den baggrund - og i øvrigt af de af udvalget anførte grunde - tiltræde, at der ikke indføres regler om en særlig undersøgelsespligt med hensyn til, hvad der af andre lægges ud på Internettet.

Justitsministeriet kan endvidere af de af udvalget anførte grunde tiltræde, at strafmaksimum i § 235, stk. 1, forhøjes fra 6 måneders fængsel til fængsel i 2 år. Herved kommer strafferammen på niveau med det, der gælder i Sverige og Norge.

For så vidt angår bestemmelsen i § 235, stk. 2, der i dag er begrænset til besiddelse af grovere former for børnepornografi, finder Justitsministeriet, at besiddelsesbegrebet er velegnet med henblik på tilfælde, hvor det børnepornografiske materiale foreligger på mere traditionelle medier som f.eks. papir, film, video mv., som brugeren kan være i fysisk faktisk besiddelse af. Derimod finder Justitsministeriet ligesom udvalget, at besiddelsesbegrebet er for snævert i forhold til den måde, man i dag via informationsteknologien kan skaffe sig adgang til børnepornografisk materiale på.

Justitsministeriet kan på den baggrund tiltræde, at kriminaliseringen af besiddelse af de grovere former

for børnepornografi udvides til også at omfatte tilfælde, hvor en person - selv om der ikke indtræder en egentlig besiddelse - mod vederlag gør sig bekendt med børnepornografiske fremstillinger. De mere tilfældighedsprægede situationer, hvor Internetbrugere kommer ind på særlige områder, hvor der måtte være fri adgang til børnepornografi, uden at de har noget ønske om at se børnepornografi eller der er tale om et enkelt nysgerrigt (gratis) besøg, falder uden for det strafbare område. Dette gælder dog ikke, hvis der sker en lagring, hvorved der etableres en besiddelse.

I udvalgets forslag til nyt stk. 2 er medtaget ordet »retsstridigt« for at markere, at tilfælde, hvor besiddelsen eller adgangen til det børnepornografiske materiale f.eks. er begrundet i efterforsknings- eller efter søgningsmæssige hensyn, ikke er omfattet af bestemmelsen. Efter Justitsministeriets opfattelse vil en undtagelse af sådanne helt specielle tilfælde fra det strafbares område også gælde uden en udtrykkelig angivelse heraf i selve lovteksten. Da der i øvrigt ikke på dette punkt tilsigtes nogen realitetsændring i forhold til den gældende bestemmelse i § 235, stk. 2, der ikke indeholder et sådant udtrykkeligt forbehold, har Justitsministeriet fundet det rigtigst ikke at medtage kravet om retsstridighed direkte i lovteksten.

Hvad endelig angår spørgsmålet om strafferammen i § 235, stk. 2, kan Justitsministeriet tiltræde udvalgets forslag om at bevare bødestrafen som normalstraf, men at give mulighed for under skærpene omstændigheder at anvende straf af hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Skærpelsesreglen vil kunne anvendes, uanset om overtrædelsen af stk. 2 er begået ved elektronisk udveksling, eller om der er tale om en overtrædelse af bestemmelsen, der f.eks. består i besiddelse af pornografiske fotohæfter eller -samlinger.

Skærpelsen af strafferammen i stk. 2 vil bl.a. betyde, at forsøg på overtrædelse af bestemmelsen bliver strafbar, jf. straffelovens § 21, stk. 3, og at der bliver adgang til at foretage ransagning hos ikke-mistænkte, jf. retsplejelovens § 795.

Det tilføjes, at der i FN-regi for tiden foregår drøftelser om udarbejdelse af en tillægsprotokol til børnekonventionen. Tillægsprotokollen omfatter bl.a. spørgsmålet om børnepornografi. Børnepornografi indgår også i drøftelserne i Europarådet om en konvention om »cyber-crime«. Det er endnu for tidligt at vurdere, om de pågældende instrumenter vil nødvendiggøre yderligere ændringer af straffelovens § 235.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 6 (straffelovens § 235).